Jirka vyslechl Dobrou zprávu o Záchraně, včetně příkladu, jakými slovy Ježíše pozvat do svého života a taky jasnou výzvu, že by bylo super, kdyby to udělal právě teď… Nicméně zatím se nerozhodl. Co dál?

Za blízké lidi určitě budeme dále zápasit. Rozmanitými způsoby se znovu citlivě pokusíme jim přiblížit živého Ježíše. Nicméně u konkrétních Jirků „tam venku“ potřebujeme naslouchat Pánu Ježíši, do jaké míry komu z nich máme věnovat další péči. Co udělat právě teď, co zítra, co za týden, nebo za měsíc. U někoho se − buď osobně nebo aspoň SMSkou − po pár dnech aktivně zeptám: „Co nového s Ježíšem?“ U jiného Jirky žádnou iniciativu nevyvíjím; jen kdyby se ukázala zjevná příležitost.

Klíčový princip:

> Nepřijetí nebo odmítnutí mě nesmí zastavit ve sdílení Dobré zprávy dalším lidem.

Kromě těch, kdo teď nepřijímají, zcela nepochybně máme kolem sebe lidi, kteří na naši Dobrou zprávu doslova čekají! Takové hledáme a většinou je nacházíme právě skrze řadu odmítnutí! Zdá se, že těm nepřijetím a odmítnutím se nelze vyhnout. Mnohokrát je prožil Pán Ježíš, apoštol Pavel a všichni ostatní, kdo vycházejí za lidmi…!

Měj na paměti velmi důležitý axiom:

> Už každé Tvoje sdílení Dobré zprávy o Pánu Ježíši je ÚSPĚCHEM!

I když se právě teď nesetkalo s přijetím! Každé zaseté zrnko Božího slova je úspěch! Tvoje nitro poslušné Pánu Ježíši je obrovský úspěch…

1. Počítám totiž s tím, že Jirkovo odmítnutí nemusí být konečné! I tvrdý výsměch se může zanedlouho změnit v pokání! Tak se to stalo Saulovi z Tarsu. A máme i soudobé příběhy tohoto typu. Ježíš je v životech lidí aktivní, i když Ho zatím nepřijímají! Takže je nechám. Počkám si, co s nimi Pán Ježíš udělá. A co oni udělají s Ním.

2. Pokud jde o člověka z mých vlastních okruhů, přemýšlím, jestli je vhodné ho vystavit dalším semínkům Božího slova. Pozvu ho na další sérii Discovery? Možná ano; možná ale raději až za dva měsíce. A co třeba grilovačka s dalšími přáteli? Na rovinu Ti řeknu, že některé Jirky jsem delší dobu nechal „odležet"…

3. Jestli poselství o Ježíši nepřijal ode mě, má Jirka ve svém okruhu jiného křesťana, který by mu mohl přinést stejnou základní zprávu trochu jiným způsobem?

4. Někdy se přímo zeptám: „Jirko, CO TI BRÁNÍ pozvat Ježíše do života?" A občas slyším odpovědi, které mi naznačí cestu:
a) „Já toho Ježíše ještě natolik neznám, abych Mu otevřel svůj život," řekl mi jeden. „Cením, že jsi tak uvážlivý. Co uděláš, abys Ho poznal dostatečně a mohl se rozhodnout? Víš, když jsem se já rozhodoval, taky jsem Ho neznal dokonale. Ale osvědčilo se mi udělat to rozhodnutí…"

b) Nezřídka na otázku, „co ti brání", slyším: „Přemýšlím, co mi na to řekne manžel/ka, nechci aby to narušilo náš vztah." U mladších lidí je to úvaha, „co řeknou rodiče." „Řekni jí, co tě na tom přitahuje a co ti to přináší. Nebo co vidíš na mě, že mi to přináší. Zkus si to zformulovat teďka − rád budu přemýšlet s tebou."
c) „Ještě na to nejsem připravený…" odpověděl nedávno další. „A můžeš něco udělat abys připravený byl? Rád ti v tom pomůžu − život s Ježíšem je totiž úplně jiná třída!"
d) „Řeknu to Ježíšovi sám," slyšel jsem několikrát. „A co Mu řekneš, až budeš sám?

Ono bývá dobré si to trochu sesumírovat…“ „No, řeknu Mu, aby přišel do mého života… aby mi odpustil… a tak…“ „To už máš výborně připravené. Řekni mu to klidně teď hned − rád budu u toho!“ Jeden takový Jirka se usmál a na místě poskládal krásnou modlitbu odevzdání.
e) Když někdo přece odolává − že si to nechá na doma − řeknu svoje oblíbené: „Až to Ježíši řekneš, určitě mi pošli SMSku. Moc mě to bude zajímat!“

Když se tedy Tvůj Jirka pro Pána Ježíše nerozhodne napoprvé, nedej se odradit! Cesta k novým obrácením ve Tvém okolí, může vést řadou odmítnutí. Ale stojí to za to!

Pane Ježíši, děkuji Ti, že každý poslušný krok Tvých učedníků je obrovských úspěch, za kterým stojíš Ty sám…